

Torstaina tammik. 30 pnä

PATANAN ALMA-EMÄNTÄÄ JA LEPISTÖN ANTTIA TAPAAMASSA

Joitakin päiviä sitten mainitsin Isosaarta käsittelevässä jutussani myös Lepistön kylästä, joka on saman tien varrella Polsoista Jyväskylä. Valtaväylälle kuljettaessa. Isosaaresta nähtynä Lepistö sijaitsee suuren aukean takana. Kyläryhmään kuuluu viisi taloa ja sijaitsevat ne Halsuan puolella. Veten raja on kuitenkin lähellä ja Puurosen kylään Jyväskylän tien varrella on matkaa pari kilometriä.

Suunnistin täälläkin kylänvanhimman pakeille. Oikeastaan patriarkkoja on kaksikin, mutta koska Alma Patana oli ensimmäisenä, niin poikkesin hänen luokseen.

Alma-mummo oli pirtissä uunin luona yksinään ja selvitti sotkui- seksi käyntyttä lankavyöteään. Hänen silmänsä tuikkivat ystävällisinä vastaan ja minun oli helppoa paneutua taloksi. Kahdeksankymmentäkaksivuotisen elämänsä varrella on Alma-mummo ehtinyt nähdä ja kokea kaikenlaista ja nyt ehtoossa, jolloin elonkulkua raukkee rauhoittuneeksi, on mukava kerrata kehrättyä. Alma Patana ei ole kauaksi eksynyt lapsuutensa mailta, sillä tuosta Halsuan puoleisesta Isosaaren kylästä hän on syntynyt.

Mutta jos hän lepistöllä onkin t...
hän laaksopainanteen taakse pää-
tynyt, niin onpa ollut mukaa teh-
tävänä. Hän on nimittäin ollut
Amerikassa kuuden vuoden reis-
sulla. Nuorenlaisena hän sedäntyt-
täriensä kanssa lähti Montanaan
Red Lodgeen kolikaivannon tuntu-
mille ja palveli siellä "poortitalois-
sa" tiskarina. Siinä ohessa piti sii-
votakin ja muutenkin huolehtia
suomalaisten miesten hyvinvoinnis-
ta, joita oli siinä talossa kolmisen-
kymmentä. Muuten siellä Red Lod-
gessa oli paljon suomalaisia ja
kaustislaisia "vieläkin enemmän".
(On kuulemma niitä kaustislaisia
samoilla mailla vieläkin).

Alma Patanalla oli nuoruudessaan "Amerikanvillitys", mutta nykyisin hänen päivänsä kuluvat etupäässä lämpimässä pirtissä. Ymmärtäähän sen, kun ikääkin on jo yli 82 vuotta.

ja Isosaaren sen aikuisten miesten minä hypin korkealle." No, tässä pirtissä, lämpimän uunin ääressä nyt on hyvä oleilla.
Alma Patana ja Maria Isosaari olivat ne "väkevät kädet", jotka akitee- rasivat miehet kaivamaan ojat Lepistöön ja Isosaaren välille, jotta saataisiin kunnollinen tie. Ja kai- voivathan ne miehet ojat. Muuten Alma-mummo ihmetteli, että "se tuta-vainaa vaan tyyty olemaan Lepistössä lopun elämänsä, kun se oli Amerikassa tottunut leveämmille oloille."

Antti Matinpoika Lepistö on Alma-muorin kanssa samaa ikä- luokkaa. Löysin Antti-papan tallin edustalta siivouspuuhissa ja sitten panin kaksi vanhaa kuvaan perä- käin — miehen ja talon. Sisällä Lepistön pirtissä selviteltiin vähän asioita ja niin ilmeni, että ensim- mäinen asukas on kylään muutta- nut joskus Suomen sodan kynnyk-

No, kolikaivannon liepeiltä löysi Alma Mattinsakin, joka oli Vetelin Patanasta. Matti oli käynyt Amerikassa jo kolme kertaa. Pian he lähtivät Suomeen takaisin; silloin heillä oli jo kaksi lastakin. Täältä Lepistöltä he ostivat tilan, joka silloin puoli vuosisataa sitten maksoi 5500 mk. Sen jälkeen raivattiin lisää maata.

Muuten Lepistön paikka oli sellainen, että ei sinne päässyt häävisti "lentävä lintukaan". Taloja oli kylläkin parh. kolme, ja olihan näillä tienapaista sentään Puuroseen, mutta Isosaareen ja Halsualle käsin olivat yhteydet olemattomat. Pitäisiköhän vähän Lepistön

Joitakin vuosia sitten Matti Patana muutti toisille rajoille. Muutenkin ovat lähimmät pemahtaneet Alman ympäriltä. Omassakin kylässä osa kahdeksasta lapsesta on ja heidän luonaan mummo silloin tällöin käipsehtii. Vanhuudenpäiviään hän viettää Patanan talossa poikansa ja pojanpoikansa kanssa. Niin vaan on haastateltavani mennyt onnellisesti läpi vaiherikkaitten aikojen. On kuitenkin pitänyt sairastaakin. Joitakin aikoja sitten hän joutui Vetelin sairaalassa makaamaan kaksi viikkoa, kun meni verenmyrkytys käteen. Eihän sitä tiedä, mikä siihen tuli mutta kovan vilun kanssa se tuli että "oikein

sellä. Joku tervanpolttajista on näin jäänyt paikalle ja pannut asutuksen alun. Antti-pappa ei kuitenkaan ole näitä alkuperäisiä lepestöläisiä, hän oli 3-vuotias silloin, kun isä tuli Halsualta ja osti tämän tilan, kruunun puustellin.

Jos olisi ollut aikaa, niin olisi puhuttu vaikka iltaan myöhään, mutta vieraalla oli kiirettä ja pääsivähän pappakin vielä askareilleen, hän kun joka päivä aina jotakin napertaa. Mutta kaikuipa korvisani vielä matkallakin Antti-papan vakuuttava puhe siitä Herrasta, joka hänen askeleitaan on johdattanut läpi pitkän elämän.

JORI

